

شناسایی تنوع زیستی نوکاردیاهای جدا شده از نمونه‌های بالینی بیمارستان‌های تهران، با روش فنوتیپی و روش مولکولی

چکیده

«نوکاردیا» یک باکتری گرم مثبت، رشته‌ای با ویژگی اسید فست نسبی است. نوکاردیوزیس معمولاً به شکل بیماری حاد یا مزمن همراه با چرک یا ایجادگرانولوماتوز نمایان می‌شود که می‌تواند بیماری مهاجمی را هم در افراد سالم و هم در افراد ایمونوساپرس ایجاد کند. هدف از این پژوهش شناسایی تنوع زیستی نوکاردیاهای جدا شده از بیمارستان‌های تهران با روش فنوتیپی و مولکولی PCR است.

بدین منظور ۲۰۰ نمونه بالینی از محوطه بیمارستان‌های تهران جمع‌آوری شد. پس از جداسازی توسط روش Paraffin baiting کلونی‌ها با بررسی ماکروسکوپی و سپس میکروسکوپی توسط رنگ آمیزی گرم و اسید فست نسبی، توانایی رشد در لیزوزیم مایع، رشد در ۴۵ درجه سانتیگراد و سایر تست‌های بیوشیمیایی مورد ارزیابی قرار گرفت. در نهایت با طراحی پرایمر اختصاصی جنس و واکنش PCR دو نتیجه مقایسه شد که یافته‌ها نشان داد از ۲۰۰ نمونه، ۳۰ ایزوله به دست می‌آید که از نظر کشت و تست‌های بیوشیمیایی مثبت تشخیص داده شد.

با توجه به تنوع گونه‌های مختلف جنس نوکاردیا به دلیل شرایط متفاوت در اجرای تست‌های فنوتیپی و بیوشیمیایی ممکن است جنس دیگر از خانواده اکتینومیست، به اشتباه نوکاردیا تشخیص داده شود. اجرای روش‌های مولکولی می‌تواند تأییدی بر روش فنوتیپی باشد.

واژگان کلیدی: نوکاردیا، بیمارستان‌های تهران، نمونه بالینی، شناسایی فنوتیپی، شناسایی مولکولی.

«نوکاردیا» یک باکتری گرم مثبت رشته‌ای متعلق به شاخه اکتینوباکتر و زیر راسته کورینوباکتريا است. این باکتری به عنوان یک ساپروفیت محیطی در خاک، آب، هوا، گیاهان و حیوانات در حال فساد و در تمام نقاط دنیا یافت می‌شود (۱ و ۲). این باکتری اسیدفست نسبی، کاتالاز مثبت، غیرمتحرک و فاقد کپسول است (۳ و ۴). تاکنون بیش از ۷۵ گونه باکتریایی از نوکاردیا با استفاده از روش‌های فنوتیپی و مولکولی شناسایی شده که از بین این گونه‌ها، ۲۵ گونه به عنوان پاتوژن بالقوه شناخته شده‌اند. شایع‌ترین آن‌ها نوکاردیا آستروئیدس کمپلکس هستند (۵). نوکاردیوزیس معمولاً به شکل حاد یا مزمن همراه چرک یا ایجادگرانولوماتوز نمایان می‌شود و می‌تواند بیماری مهاجمی را هم در افراد سالم و هم در افراد ایمنوساپرس ایجاد کند. فرم‌های تنفسی، حدود ۷۰٪ موارد نوکاردیوز را تشکیل می‌دهند که بیش‌تر (حدود ۸۰٪) با آستروئیدس کمپلکس مرتبط می‌باشد (۶). فرم‌های پوستی نیز معمولاً با نوکاردیا برازیلینسیس ارتباط دارند (۱). شیوع عفونت‌های نوکاردیایی در مبتلایان به نقص ایمنی اکتسابی و افراد با ایمنی سرکوب شده، از جمله افرادی که داروهای کورتیکواستروئید مصرف می‌کنند و کسانی که پیوند گرفته‌اند، در مقایسه با افراد سالم حدود ۱۰۰٪ است. همچنین دوره درمان طولانی بوده و مرگ و میر بیش از ۸۵٪ در این افراد دیده می‌شود (۷، ۸ و ۹). نوکاردیا یک باکتری ساپروفیت است که یکی از اجزای میکروفلور خاک شناخته می‌شود. این باکتری را می‌توان در خاک سرتاسر جهان یافت. همچنین در بسیاری از مواقع در آب، اجزای در حال فساد گیاهان، گرد و غبار و هوا یافت می‌شود (۱۰). برخی عوامل پاتولوژیک، می‌تواند به عنوان عوامل مستعد کننده برای نوکاردیوزیس در نظر گرفته شود که از جمله آن می‌توان به سندروم لنفوپرولیفراتیو، نئوپلازی، ایدز، سیروز کبدی، دریافت عضو پیوندی و درمان‌های سرکوب کننده سیستم ایمنی اشاره کرد. به نظر می‌رسد سوء مصرف وریدی داروها نیز که می‌تواند یک risk factor در نظر گرفته شود (۱۱ و ۱۲). روش‌های فنوتیپی شامل بررسی ماکروسکوپی کلونی‌های ظاهر شده، بررسی میکروسکوپی نمونه‌ها (با استفاده از رنگ آمیزی گرم و اسید فست نسبی و مشاهده فرم رشته‌ای باکتری) و کشت در محیط‌های انتخابی روشی مرجع در تشخیص نوکاردیوز محسوب می‌شود؛ اما این روش هم به دلیل وقت گیر بودن و نیاز به ایزوله‌های مناسب از باکتری دارای معایبی است. از طرفی روش‌های مولکولی مانند PCR با اختصاصیت و حساسیت هر چه بیش‌تر نسبت به روش‌های فنوتیپی و میکروسکوپی امکان بررسی تمام گونه‌های شناخته شده نوکاردیا را فراهم می‌کند و در سال‌های اخیر از آن‌ها در تشخیص به طور گسترده‌ای استفاده می‌شود (۱ و ۸). هدف از این پژوهش شناسایی تنوع زیستی نوکاردیاهای جدا شده از محیط بیمارستان‌های تهران با روش فنوتیپی و مولکولی است.

روش‌ها

روش جداسازی و نمونه‌گیری

دویست نمونه از مراکز درمانی و بیمارستان‌های تهران جمع‌آوری شد. روش جداسازی گونه‌های نوکار دیا از نمونه‌ها بر اساس روش Paraffin baiting انجام شد. در این روش نمونه از نمونه به ۱۵ میلی لیتر محیط (8.10 mg FeCl_3 , $K_2\text{HPO}_4$, 0.8 g , $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$, 0.5 g , ZnSO_4 , 2 mg , NaNO_3 , 2 g Carbon free broth، $\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ mg ، در یک لیتر آب مقطر) منتقل کرده، سپس به مدت ۶ دقیقه در بنماری ۵۵ درجه قرار دادیم. محصول را به دو لوله استریل منتقل کرده و یک میله شیشه‌ای پوشیده با پارافین را درون هر کدام نهاده و حجم هر کدام را با محیط مذکور به ۱۰ میلی لیتر رساندیم. یکی از این لوله‌ها را در دمای ۳۵ درجه و دیگری را در ۴۲ درجه به مدت ۲۱ روز انکوباسیون کردیم تا کلونی‌ها ظاهر شود. سپس کلونی‌های ظاهر شده را بر محیط‌های عمومی مانند بلاد آگار کشت دادیم تا مراحل بعدی انجام شود (۱۳).

روش اجرای تست‌های فنوتیپی

۳ پس از ظاهر شدن کلونی‌های مورد نظر، به بررسی میکروسکوپی (شامل شکل، رنگ و نوع کلونی) و سپس میکروسکوپی ایزوله‌ها توسط رنگ آمیزی گرم و پارشیال اسید فست پرداختیم. توانایی رشد در لیزوزیم مایع (۹۵ میلی لیتر از مخلوط ۳ گرم Beef extract، ۵ گرم پپتون و ۷۰ میلی لیتر گلیسرول در ۱ لیتر آب مقطر را به ۵ میلی لیتر مخلوط، ۱۰۰ میلی گرم لیزوزیم، ۱۰۰ میلی لیتر اسید کلریدریک ۰/۰۱ نرمال)؛ رشد در ۴۵ درجه سانتیگراد به مدت ۳ روز، تست اورناز (۲۱ گرم محیط اوره آگار در یک لیتر آب مقطر)؛ به علاوه ارزیابی هیدرولیز کازنین (۱۰ گرم Skim milk در ۹۰ میلی لیتر را به محلول ۳ گرم آگار در ۹۷ میلی لیتر آب مقطر)؛ تیروزین (محلول ۳٪ نوترینت آگار اتوکلاو شده در محلول ۵٪ تیروزین فیلتر شده)؛ گزانتین (محلول ۳٪ نوترینت آگار اتوکلاو شده در محلول ۵٪ گزانتین فیلتر شده)؛ ژلاتین (۳ گرم Beef Extract، ۵ گرم پپتون، ۱۲۰ گرم ژلاتین ۱ لیتر آب مقطر)؛ اسکولین، هیپوگزانتین (محلول ۳٪ نوترینت آگار اتوکلاو شده در محلول ۵٪ هایپو گزانتین فیلتر شده)؛ تولید اسید در گلوکز (محلول ۱٪ فنول رد اتوکلاو شده در محلول ۱ درصد گلوکز فیلتر شده)؛ گالاکتوز (محلول ۱٪ فنول رد اتوکلاو شده در محلول ۱٪ گالاکتوز فیلتر شده)؛ اینوزیتول (محلول ۱٪ فنول رد اتوکلاو شده در محلول ۱٪ مانیتول فیلتر شده)؛ آرابینوز (محلول ۱٪ فنول رد اتوکلاو شده در محلول ۱٪ آرابینوز فیلتر شده)؛ سوربیتول (محلول ۱٪ فنول رد اتوکلاو شده در محلول ۱٪ سوربیتول فیلتر شده)؛ تره‌هالوز (محلول ۱٪ فنول رد اتوکلاو شده در محلول ۱٪ تره‌هالوز فیلتر شده)؛ استفاده از سیترات (۲۲ گرم محیط سیترات آگار در ۷۰۰ میلی لیتر آب) و احیای نیترات (۱۶/۵ گرم پودر

نیترا ت در ۱ لیتر آب مقطر (تست‌های بیوشیمیایی مشخص شده در پروژه در نظر گرفته شد. زمان انکوباسیون نمونه‌ها به مدت ۲۱ روز در ۳۷ درجه سانتیگراد می‌باشد. محیط انکوباسیون به منظور جلوگیری از خشک شدن محیط‌ها باید مرطوب نگه داشته شود (۱۴، ۱۵ و ۱۶).

آزمایش‌های مولکولی

استخراج DNA

به منظور استخراج DNA از روش جوشاندن همراه لیز قلیایی استفاده شد. کلنی‌های خالص و دارای رشد مناسب و تازه را با کمک لوپ استریل جمع‌آوری و در میکروتیوپ حاوی ۳۰۰ میکرولیتر از آب تزریقی وارد کردیم. سپس نمونه‌های موجود میکروتیوپ‌ها، به مدت ۲ دقیقه در دور ۱۰۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شدند. محلول رویی خارج و ۵۰۰ میکرولیتر سود ۴٪ به رسوب اضافه شد و ورتکس شدید انجام و ۳۰ دقیقه در ۳۷ درجه قرار داده شد. سپس سانتریفیوژ در ۱۰۰۰۰ دور دو دقیقه انجام و رسوب نگهداری و رسوب سه بار شست‌وشو و هر بار ۱۰۰۰۰ دور ۲ دقیقه سانتریفیوژ شد. در این مرحله مقدار ۲۰۰ میکرولیتر از بافر TE را به آن اضافه کردیم و به میزان ۲۰ ساعت در دمای ۱۰۰ درجه سانتیگراد قرار دادیم. بعد از سپری شدن این زمان میکروتیوپ‌ها به مدت ۲ دقیقه در ۱۰۰۰۰ rpm سانتریفیوژ گردید. محلول رویی حاوی ژنوم باکتری می‌باشد که در دمای منهای ۲۰ ذخیره شد (۱۷).

طراحی پرایمر

در این مرحله از پرایمر جدول ۱ برای PCR و سپس سکانس استفاده شد. توالی این ژن‌ها از بانک ژن (NCBI) دریافت گردید. توالی ژن‌های هدف، هم‌ردیفی (Aligned) شده و توسط نرم افزار MEGA به منظور یافتن مناطق مناسب به منظور طراحی پرایمر مورد بررسی قرار گرفت. طراحی زوج پرایمر برای اجرای PCR با استفاده از نرم‌افزارهای Allele ID، Oligo، Gene runner انجام شد.

جدول ۱. توالی پرایمر ۱۶S rRNA

Primers ۱۶S rRNA	Sequence	Tm	طول قطعه
۲۷F	۵'AGAGTTTGATCCTGGCTCAG۳'	۵۸	۱۵۰۰ bp
۱۴۹۲R	۵'-GGTTACCTTGTTACGACTT-۳'		

برنامه و مواد PCR

پس از تهیه مخلوط واکنش طبق جدول ۲ در میکروتیوب‌ها بسته شد و در دستگاه ترموسایکلر قرار داده شدند. برنامه کار دستگاه در جدول ۳ آورده شده است.

جدول ۲. حجم واکنش PCR

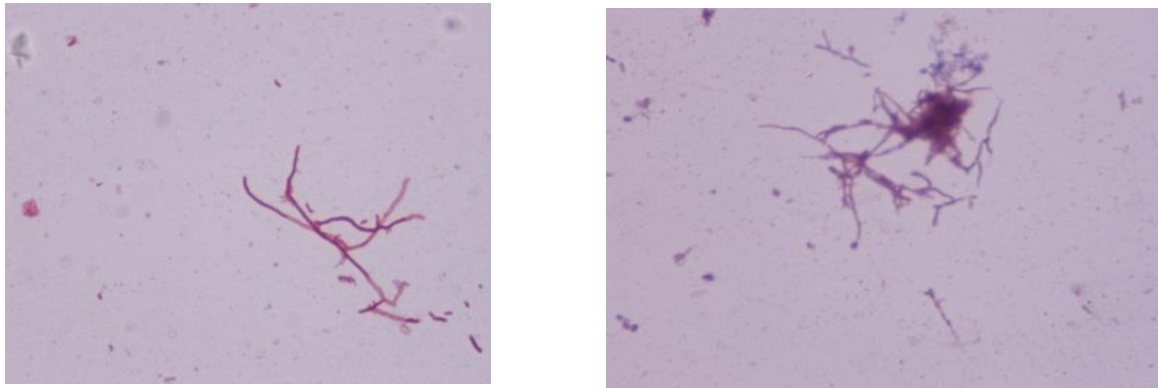
PCR reaction mix	
Master mix	۲۵ μl
Each primer (۱۰ pmol)	۱ μl
DNA template	۲ μl
Deionised Water (DW)	۲۱ μl
Total volume	۵۰ μl

جدول ۳. برنامه کار دستگاه ترموسایکلر به منظور اجرای PCR

مراحل واکنش PCR		Temperature
Initial denaturation (۱ cycle)		۹۵ درجه سانتی‌گراد، ۴ دقیقه
Amplification (cycle ۳۰)	Denaturation	۹۵ درجه سانتی‌گراد، ۴۰ ثانیه
	Annealing	۶۳ (۵۴ درجه سانتی‌گراد، ۱ دقیقه)
	Extension	۷۲ درجه سانتی‌گراد، ۱ دقیقه
	Final Extension	۷۲ درجه سانتی‌گراد ۵ دقیقه

یافته‌ها

از ۲۰۰ نمونه بیمارستان‌های شهر تهران پس از کشت اولیه ۳۰ کلونی مشکوک به دست آمد. در مطالعات ماکروسکوپی، رنگ و ظاهر کلونی و در مطالعات میکروسکوپی گرم باکتری‌های رشته‌ای گرم مثبت و در رنگ آمیزی اسید فسف نسبتی باکتری‌های رشته‌ای با خاصیت اسید فسف نسبتی مشاهده شدند. (مطابق شکل ۱) توانایی رشد در لیزوزیم برات، رشد در ۴۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ روز، به علاوه ارزیابی تست‌های بیوشیمیایی مطابق جدول ۴ مشخص و برای بررسی فنوتیپی، گونه‌ها بررسی شد. بیش‌ترین گونه مربوط به *N. Cyriacigeorgica* به تعداد ۱۴ عدد به دست آمد. از نمونه‌های بالینی بیش‌ترین تعداد نوکاردیا از نمونه‌های ریوی به دست آمد (نمودار ۱).

شکل ۱. بررسی میکروسکوپی جنس نوکاردیا. سمت راست: رنگ آمیزی گرم؛ سمت چپ: رنگ آمیزی پارشیال اسید فست

جدول ۴ - تست‌های بیوشیمیایی جهت تعیین هویت فنوتیپی ایزوله‌ها

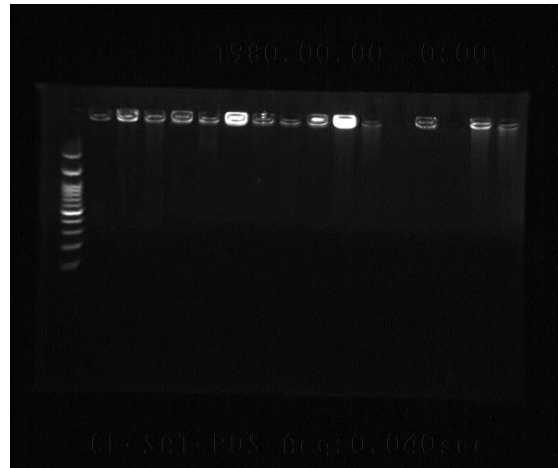
N. ignorata تعداد= ۲	N. cummidelens تعداد= ۱	N. coubleae تعداد= ۱	N. brasiliensis تعداد= ۱	N. farcicica تعداد= ۴	N. cyriaci تعداد= ۱۴	N. nova تعداد= ۱	N. .otitidis caviarum تعداد= ۱۰	N. asteroides تعداد= ۴	نوکاردیا (تعداد= ۳۰) تست
-	-	-	+	-	-	-	-	-	سیترات
+	+	NA	+	-	+	+	+	-	نیترات
+	+	NA	+	+	-	+	+	+	اوره آز
-	-	-	+	-	-	-	-	-	کازین
+	+	+	+	+	+	+	+	+	مقاومت به لیزوزیم
-	-	16.6	-	13.3	-	-	-	21	سوربیتول
-	-	5	+	-	4	-	-	-	تیروزین
-	-	چشم	-	-	-	-	+	-	گرانترین
-	-	-	+	-	-	-	ریه	-	هایپرگرانترین
-	-	-	-	+	+	-	متغیر	-	رشد در ۴۵ درجه
+	-	NA	+	+	-	-	+	-	اسکولین

نتایج روش مولکولی

خلوص DNA مورد نظر، به دور روش کمی و کیفی با استفاده از اسپکتروفتومتری و الکتروفورز در ژل آگارز ۱٪ بررسی شد که دارای کیفیت مناسب بود. آنالیزهای کمی و کیفی ژنوم استخراج شده در شکل ۲ مشخص شده است.

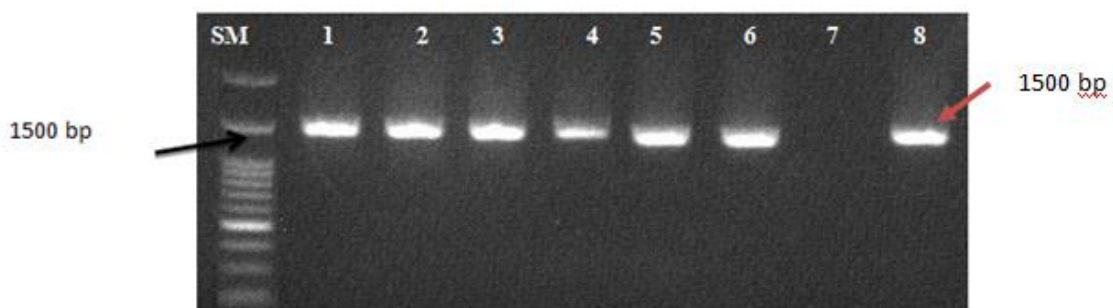
۷

#	ng/μL	A260/A280
2	48.0	1.98
3	54.0	1.95
4	52.7	2.00
5	34.4	1.92
6	17.4	1.85

دوره دهم، شماره دوم، پاییز ۱۳۹۸

شکل ۵. آنالیز کمی و کیفی DNA استخراج شده. سمت راست: استفاده از الکتروفورز. سمت چپ: آنالیز کمی با استفاده از نانودراب واکنش PCR با استفاده از ژنوم‌های استخراج شده انجام شد که از ۳۰ نمونه مشکوک در روش‌های فنوتیپی، پس از اجرای سکوت‌سینگ تمام ایزوله‌ها نوکاردیا تشخیص داده شد که نتایج الکتروفورز محصول PCR بر ژل ۱٪ در شکل ۳ مشاهده می‌شود.

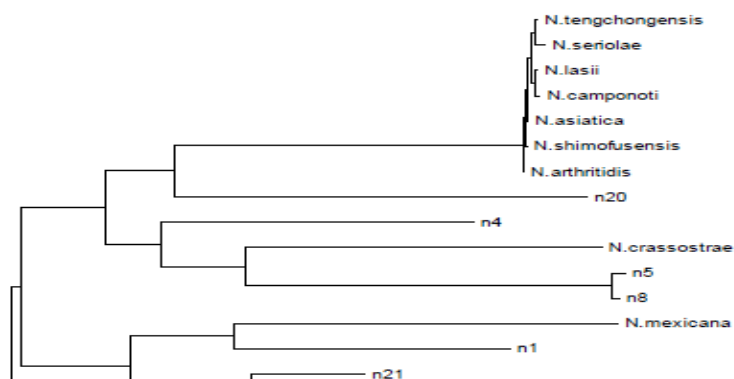

شکل ۳. محصول ۱۶s RNA بعد از PCR (قطعه مورد نظر ۱۵۰۰ بیس پر می‌باشد شماره ۷ کنترل منفی و شماره ۸ کنترل مثبت می‌باشد)

آنالیزهای فیلوژنتیکی

بعد از برچیدن سکانس (Sequence trimming) در ابتدا و انتهای آن (به دلیل کیفیت پایین)، قطعات مورد نظر از هر ژن در بین سکانس‌ها با برنامه MEGA ۷ هم‌ردیف‌سازی چندگانه (Multiple sequence alignment) و سپس مورد آنالیز مقایسه‌ای واقع شد. با این کار می‌توان بررسی دقیق‌تری انجام داد که در شکل ۴ مشاهده می‌شود. ژن ۱۶srRNA به عنوان یک ژن معتبر مطرح است که به تنهایی با بررسی مقایسه‌ای توالی آن در بین سویه‌ها می‌توان ارتباط ژنتیکی آنها را پیش‌بینی کرد. میزان اختلاف مشاهده شده در توالی‌های ژن در بین سویه‌ها، منعکس‌کننده اختلاف ژنومی آنها می‌باشد.

۸

شکل ۴. دندروگرام ژنی براساس ژن ۱۶srRNA در میان سویه‌ها با متد Neighbor-joining

بحث

بررسی تنوع زیستی نوکاردیاهای موجود در نمونه‌های بالینی، به دلیل شناسایی سخت باکتری و درمان به موقع آن در افراد مبتلا بسیار اهمیت دارد. روش‌های فنوتیپی که شامل بررسی ماکروسکوپی کلونی‌های ظاهر شده، بررسی میکروسکوپی نمونه‌ها (با استفاده از رنگ آمیزی گرم و اسید فست نسبی و مشاهده فرم رشته‌ای باکتری) و کشت در محیط‌های انتخابی؛ روشی مرجع در تشخیص نوکاردیوز محسوب می‌شود؛ اما این تست‌ها بدون داشتن ایزوله‌های مناسب از نوکاردیا انجام پذیر نمی‌باشد. در صورت کشت نیز به دلیل نیاز به انکوباسیون طولانی و کند رشد بودن باکتری، امکان آلودگی محیط کشت با سایر ساپروفیت‌های محیطی در مدت انکوباسیون زیاد است (۱۸). روش‌های مولکولی برای تشخیص سریع و دقیق گونه‌های نوکاردیایی از نمونه مستقیم کاملاً کاربردی است. تشخیص باکتری نوکاردیا در سطح گونه به منظور مطالعات اپیدمیولوژیک و تعیین توزیع جغرافیایی این باکتری اهمیت فراوان دارد (۱۹). روش‌های مولکولی مانند PCR با اختصاصیت و حساسیت هرچه بیشتر نسبت به روش‌های فنوتیپی و میکروسکوپی امکان بررسی تمام گونه‌های شناخته شده نوکاردیا را فراهم می‌کند و در سال‌های اخیر از آن‌ها در تشخیص بطور گسترده‌ای استفاده می‌شود (۸۱). اولین بار در دهه ۱۹۹۰ از روش‌های مولکولی بر پایه PCR برای تشخیص جنس نوکاردیا از بین سایر اکتینومیسیت‌ها استفاده شد (۲۰). در مطالعه رسولی نسب و همکاران در سال ۹۲، نمونه ایزوله‌های جدا شده از تهران به روش فنوتیپی انجام شد که از مجموع ۱۹ نمونه مشکوک، ۱۲ ایزوله نوکاردیا آستروئیدس کمپلکس، ۵ ایزوله سیریا سیجرچیکا، ۱ ایزوله نوکاردیا اتیدیکاویاروم و یک ایزوله عدم شناسایی بود (۲۱). طی مطالعه‌ای که توسط عندلویی و همکاران در سال ۲۰۱۵ در شمال خراسان ایران انجام شد، از مجموع ۱۱ ایزوله جدا شده، همگی نوکاردیا آستروئیدس کمپلکس شناسایی شدند (۲۲). طی مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۵

توسط بوربور و همکاران در اصفهان صورت گرفت، بر اساس گزارشی از نوکاردیاهای ایزوله شده توسط سکانس از میان ۷۰ نمونه خاک که به روش‌های فنوتیپی و سکانس rRNA ۱۶S انجام شد، *N. cyriacigeorgica*. *N. cummidelens*, *N. asteroides*, *N. coubleae* شناسایی شد (۲۰).

نتیجه گیری

در این مطالعه، تنوع گونه‌های مختلف جنس نوکاردیا بر اساس تست‌های فنوتیپی و بیوشیمیایی مشاهده شد که با توجه به متنوع بودن پنل آنتی بیوتیکی و اهمیت آن در مبحث درمان، این شناسایی حایز اهمیت می‌باشد. از طرفی ارزیابی دوروش فنوتیپی و PCR در تشخیص ایزوله‌ها، نشان داد که روش‌های مولکولی می‌تواند کمک شایانی در امر تشخیص جنس نوکاردیا داشته باشد.

References

۱. Saubolle MA, Sussland D. Nocardiosis review of clinical and laboratory experience. *Journal of clinical microbiology*. ۲۰۰۳; ۴۱(۱۰): ۴۴۹۷-۵۰۱.
۲. Saubolle MA. Arohic actinomycetes, ۲۰۰۲. In: Lippincott Williams & Wilkins P, Pa, editor. *K D McClatchey (ed), Clinical laboratory medicine, ۲nd ed. ۲nd ed. p. p: ۱۲۰۱-۲۰.*
۳. Das AK, Nandy S, Dudeja M, Tiwari R, Alam S. The incidence of nocardiosis at pulmonary and extra - pulmonary sites. *Journal of clinical and diagnostic research : JCDR*. ۲۰۱۳; ۷(۷): ۱۴۲۷-۹.
۴. McTaggart LR, Doucet J, Witkowska M, Richardson SE. Antimicrobial susceptibility among clinical *Nocardia* species identified by multilocus sequence analysis. *Antimicrobial agents and chemotherapy*. ۲۰۱۵; ۵۹(۱): ۲۶۹-۷۵.
۵. Tremblay J, Thibert L, Alarie I, Valiquette L, Pepin J. Nocardiosis in Quebec, Canada, ۱۹۸۸-۲۰۰۸. *Clinical microbiology and infection : the official publication of the European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases*. ۲۰۱۱; ۱۷(۵): ۶۹۰-۶.
۶. Siamak H, Saeed ES, MohammadReza P, Maryam K, Mehrdad A, Ali A, editors. Molecular detection of *Nocardia* by Semi-Nested PCR, and compare with culture and biochemical test. *The First International Congress of Medical Bacteriology*; ۲۰۱۱: Tabriz university of medical sciences.
۷. Perry HD, Nauheim JS, Donnenfeld ED. *Nocardia asteroides* keratitis presenting as a persistent epithelial defect. *Cornea*. ۱۹۸۹; ۸(۱): ۴۱-۴.
۸. Ambrosioni J, Lew D, Garbino J. Nocardiosis: updated clinical review and experience at a tertiary center. *Infection*. ۲۰۱۰; ۳۸(۲): ۸۹-۹۷.
۹. Agerof M, Van Der Bruggen T, Tersmette M, Ter Borg E, Van den Bosch J, Biesma D. Nocardiosis: a case series and a mini review of clinical and microbiological features. *Neth J Med*. ۲۰۰۷; ۶۵(۶): ۱۹۹-۲۰۲.
۱۰. Saubolle MA SD. Nocardiosis review of clinical and laboratory experience. *Journal of clinical microbiology*. ۲۰۰۳.
۱۱. Yamamura H, Hayakawa M, Iimura Y. Application of sucrose-gradient centrifugation for selective isolation of *Nocardia* spp. from soil. *Journal of applied microbiology*. ۲۰۰۳; ۹۵(۴): ۶۷۷-۸۵.
۱۲. Imaneh Amini^۱ AT, Atousa Abdollahi^۲, Monir Doudi^۳. Isolation, molecular identification & anthracene biodegradation of *Nocardia cyriacigeorgica* isolated from oil refinery soil in Isfahan. ۲۰۱۳.
۱۳. Jamshid Faghri PhD^۱ SB, Sharareh Moghim PhD^۲, Hajieh Ghasemian Safaei PhD^۱ BNEP, Mohsen Meidani MD^۳, Mojtaba Akbari^۴ NSH. Isolation and Identification of *Nocardia* Species from Soil Samples according to Comparison of Three Methods. ۲۰۱۳.
۱۴. Barbara A. Brown-Elliott JMB, Patricia S. Conville,^۲ and Richard J. Wallace, Jr.^{۱*}. Clinical and Laboratory Features of the *Nocardia* spp. Based on Current Molecular Taxonomy. ۲۰۰۶.
۱۵. Paulo Victor Pereira Baio^۱, Juliana Nunes Ramos^{۱,۲}, Louisy Sanches dos Santos^۱, Morgana, Fonseca Soriano^۱ EML, Mônica Cristina Souza,. Molecular Identification of

Nocardia Isolates from Clinical Samples and an Overview of Human Nocardiosis in Brazil. ۲۰۱۳.

۱۶. Patricia S. Conville SHF, Charles P. Cartwright,† and Frank G. Witebsky. Identification of Nocardia Species by Restriction Endonuclease Analysis of an Amplified Portion of the ۱۶S rRNA Gene. ۲۰۰۰

۱۷. Mehdi Fatahi Bafghi SSE, Parvin Heidarieh,^۱ Shadi Habibnia, and Masoumeh Rasouli Nasab. DNA Extraction from Nocardia Species for Special Genes Analysis Using PCR. ۲۰۱۶.

۱۸. Eshraghi SS, Heidarzadeh S, Soodbakhsh A, Pourmand M, Ghasemi A, GramiShoar M, et al. Pulmonary nocardiosis associated with cerebral abscess successfully treated by cotrimoxazole: a case report. Folia microbiologica. ۲۰۱۴; ۵۹(۴):۲۷۷-۸۱.

۱۹. Bafghi MF, Heidarieh P, Habibnia S, Nasab MR, Neyestanaki DK, Eshraghi SS, et al. Phenotypic and molecular properties of the Nocardia species. Avicenna Journal of Clinical Microbiology and Infection. ۲۰۱۴; ۱(۱).

۲۰. Bourbour S, Faghri J, Moghim S. Report of Nocardia species isolated from soil by ۱۶S rRNA gene sequencing method in Isfahan, Iran. Biological Journal of Microorganism. ۲۰۱۶; ۴(۱۶).

۲۱. Masoumeh Rasouli-nasab MSc^۱ SHM, Parvin Heidarieh PhD^۲, Mehdi Fatahi-Bafghi^۳ MRPP, Seyyed Saeed Eshraghi PhD^۴. Identification of Nocardia Species Isolated from Soil Samples of the City of Tehran, Iran, Using Phenotypic Tests. ۲۰۱۴.

۲۲. Fatemeh Andalibi^۱ MFB, Parvin Heidarieh^۳, Masoumeh Rasouli Nasab^۲, Shadi Habibnia^۲ MRP, Seyyed Saeed Eshraghi^{۲*}. Isolation and Identification of Nocardia spp. Using Phenotypic Methods from Soil Samples of North Khorasan Province. ۲۰۱۵

Identification of biodiversity of *Nocardia* spp. Isolated from clinical samples of the Tehran hospitals using phenotypic and molecular method

ABSTRACT:

Background and objective: *Nocardia* is a germ-positive filamentous bacterium with relative acid-fast properties that ubiquitously exists as an environmental saprophyte. Nocardiosis is usually characterized as an acute or chronic illness associated with pus or granulomatosis, which can cause an aggressive disease both in healthy people and immunosuppressive patients. The aim of this study was to identify the biodiversity of *Nocardia* species isolated from Tehran hospitals via phenotypic and PCR molecular approaches.

Materials and methods: ۲۰۰ samples were collected from Tehran hospitals. After being separated by paraffin baiting technique, the colonies were evaluated for their growth abilities in liquid lysozyme and at ۴۵°C and based on other biochemical tests via macroscopic examinations and then microscopic gram and relative acid-fast staining practices. Ultimately, we designed a genus-specific primer set and performed the PCR reaction to compare both results.

Results: From the ۲۰۰ samples, ۳۰ samples were identified as positive based on the culture and biochemical tests and molecular method.

Conclusion: Considering the species diversity of *Nocardia* genus and the existence of different conditions for performing phenotypic and biochemical tests, it is very probable that another genus relevant to the actinomycete family be mistakenly identified as *Nocardia*. Thus, molecular methods can provide confirmation of the phenotypic approach.

Keywords: *Nocardia*, Tehran Hospitals, Phenotypical identification, Molecular identification

* Corresponding author: Saeed Zakerbostanabad, Biology and Microbiology Department, Islamic Azad University-Parand Branch, Tehran, Iran